

H
HQN™

NEW YORK TIMES BESTSELLERITE AUTOR

SUSAN MALLERY

SUUSOOJAKS

Susan Mallery
Lip Service
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evelin Piip
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Susan Macias Redmond
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E02204810
ISBN 978-9949-12-872-3

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee
ja e-raamatud www.ebooks.ee

ESIMENE PEATÜKK

„Ma tahaksin, et sa mu tütreaga abielluksid.”

Skye Titanil oli niigi tükk tegemist, et hoida ühel käel tasakaalus väikest kandikut kahe joogi ja suupistetaldriku-ga ning samal ajal teisega kabineti ust avada. Äkiline võimetuse hingata muutis tasakaalu hoidmise veelgi keerukamaks.

Kolmkümmend sekundit tagasi oleks ta arvanud, et mitte ükski asi, mida ta isa ütleb, ei suuda teda enam üllatada. Ta oli eksinud.

Kui juba alandamiseks läks, mõtles ta, imestades endamisi, kas Jed Titani avaldus oli mõeldud selleks, et osta väimeest või müüa tütart. Tema puhul ei võinud milleski kindel olla.

„Izzyga?” küsis teine mees, ning hoolimata massiivsest uksest nende vahel oli tema häält selgelt kuulda.

„Ei, Skyega.”

„Ohh.”

Skye ootas kannatamatult.

„Ohh?” Kas see oli parim, mida ta suudab? Sedamööda, kuidas aeg edasi tiksus, kasvas temas kannatamatus.

„Ma arvan, et ka see võib kõne alla tulla,” lausus teine hääl viimaks.

Skye peaaegu urises ärritusest. Need olid just täpselt sellised sõnad, mis iga naise südame kiiremini põksuma paneksid. Nii võluv. Kuidas ta suudab hoiduda kabinetisisenedes *T. J. Boone'ile kaela langemast?*

Kui ta poleks olnud nii hästi treenitud võõrustaja ja kohusetundlik tütar, oleks ta ukse lahti lükanud, mõlemale mehele nende joogid näkku heitnud ja majast lahkunud, nii et temast enam kunagi midagi kuulnud poleks.

„Vana egoistlik vördjas,” pomises ta, isegi täpselt teadmata, kas solvang oli määratud T. J-le või isale. Nad mõlemad väärisid seda.

Skye sundis end rahulikult hingama, seejärel kujutas ette, kuidas ta vajub suurde vanni oma vannitoas otse magamistoja kõrval. Vaht lõuani ulatumas, klaas valget veini vanni äärel. Ta on rahulik ja suudab olukorda kontrollida. Ta teeb seda, mida tegema peab, sest on see, kes ta on. Hea tüdruk, pagan võtaks. Niisugune, kes serveerib jooke meestele nagu T. J. ja isa.

Skye avas kabinetiukse ja astus sisse. Kaks meest seisis piljardilaua ääres. Jed ei vaevunud temast väljagi tegema, aga T. J. näis end hetkega ebamugavalt tundvat. Nagu mõtleks endamisi, kas naine oli kuulnud toda mannetut kiitust, millega ta naise kõlbmatuks oli tunnistanud.

Naine naeratas, pakkudes jooki edukale ärimehel, soovides sisimas, et tal oleks enne pähe tulnud sinna sisse sülitada.

„T. J.,” lausus ta.

„Skye.”

Mees oli nägus, teatud blondil, sinisilmsel moel. Pikk ja hästi riides. Ta oli pärit Texasest ja arvatavasti võluv, aga seda oli raske märgata, kui innutult öeldud lause „Ma arvan, et ka see võib kõne alla tulla” naisel ikka veel meeles mõlkus.

Ta asetaski suupisted nurgalauale. „Isa, kas oli veel midagi?” küsis ta.

„See on kõik, Skye.”

„Sel juhul ma ütlen head ööd.”

Perenaise kohustused täidetud, tundis naine ikka veel viha vaikselt enda sees pulbitsemas, kui ta kabinetist väljus ja trepist üles läks. Kolmandale korrusele jõudnud, sisenes ta viimasesse tuppa vasakut kätt. Päeval oli see hele, avar, põhivärvidega kujundatud tuba. Akna all seisis suur voodi, vaatega peamisele karjamaale. Öösiti ilmusid siia varjud, aga seitsmeaastane Erin ei kartnud pimedust. Ta ei kartnud mitte midagi. Omadus, mille tüdruk on pärinud oma isalt, mõtles Skye kadedusega.

Praegu Erin magas, lamades tillukese kerratõmbunud tombuna tekkide all. Skye istus tüdruku voodi äärel ja vaatas alla oma lapse poole.

„Ma armastan sind, jänkupoja,” sosistas ta.

Erin ei liigutanudki ennast.

Skye tõusis ja läks oma magamistuppa, mis asus paari meetri kaugusel. Temast aasta noorem õde Izzy lösutas suures voodis ja vaatas telekat. Kui Skye sisse astus, keeras ta hääle vaiksemaks.

„Kas sul oma toas telekat pole?” küsis Skye.

„Muidugi on, aga mulle meeldib rohkem sinu oma vaadata. Kes see mees on?”

„T. J. Boone. Sina oled see, keda ta tahab.”

Izzy tõusis istukile, tema tumedad lokkis juuksed moodustasid pea ümber nimbuse. „Millest sa räägid?”

Skye läks vannituppa ja pani vee jooksmas. Kui vesi kohisedes voolama hakkas, kallaski ta vanni jasmiinilõhnalist vaniõli, mis vee vahutama ja mullitama pani.

„Jed ütles T. J.-le, et tahaks, et too tema tütreaga abieluks. T. J. küsis, kas sinuga, aga Jed teatas talle, et oksjon käib minu peale. T. J. vaikis *väga* pikka aega, enne kui vastas, et mina kõlban ka.” Skye tuli magamistuppa tagasi, siis

vandus vaikselt. „Kas mul oli meeles suurt pudelit veini üles kaasa võtta? Muidugi mitte.”

Izzy hüppas püsti. „Millest sa räägid? Muidugi ta tahab sind. Sa oled imeline.”

See oli liialdus, aga Skye ei hakanud komplimenti tagasi lükkama.

„See ei loe,” lausus ta ohates. „Ma ei lase Jedil endale abikaasat valida. Seda teed olen ma juba korra käinud ja näinud...”

„...palju raha läinud,” lisas Izzy abivalmilt.

Ta oli teinud enamgi kui seda. Ta oli abiellunud kõne all oleva mehega, sest tema isa oli seda tahtnud. Kuna see oli olnud õige tegu või vähemalt oli see talle tollal nii tundunud.

„Mul on selgroog,” sõnas Skye, tundes rahulolematust oma elu üle, isegi teadmata miks. „Ma olen selles kindel. Kui mul poleks selgroogu, ei suudaks ma püsti käia. Ma olen kahekümne kuue aastane, lesk ja üksikema. Kas mitte mina ise ei peaks olema see, kes teab, mida oma eluga peale hakata?”

„Sa oledki,” sõnas Izzy õlgu kehitades. „Mingil määral.”

„Imetore! Ma olen eeskujuks kõigile uksemattidele.”

„Sa ei ole uksematt.”

Skye raputas pead. „Palun vabandust. See siin peaks olema enesehaletsuspidu ühele. Mul polnud plaanis sind sellesse tõmmata. Miks sa ei võiks minna allkorrusele ja T. J. ees kekutada? Mine näita talle midagi, mida ta iialgi saada ei või.”

Izzy kortsutas kulmu. „Kas sa tunnend end halvasti? Ma võin siia jääda ja sulle seltsiks olla.”

„Ei tänan. Ma kavatsen vanni minna ja hõljuda mahasalgamise meres.” Aga tema paha tuju ei olnud põhjustatud

ainult T. J. ilmselgest tagasilükkamisest. Ta polnud huvitatud ei temast ega ühestki teisest mehest. See tuli sellest, et ta isa arvas taas kord, et võib tema elu kontrollida. Sest ta oli tal seda teha lasknud... ja rohkem kui üks kord.

„Sk-ye.” Izzy hääldas tema nime kahesilbilisena. „Ära pane mind laulma „Naerata nüüd jälle sa”, kuni sa armu palud, sest muidu ma teen seda.”

Skye naeris. „Olgu. Ma olen korralik. Mine nüüd ja tee pahandust. Sellest hakkab meil mõlemal parem. Minuga on kõik korras. Ma pean lihtsalt natuke magada saama. Hommikul tundub kõik parem.”

„Lubad sa seda?”

„Ma vannun.”

Izzy kõhkles, siis läks. Skye suundus tagasi vannituppa ja keeras vee kinni. Ta pani juuksed üles, võttis riidest lahti ja ronis vanni. Aga hoolimata sellest, et ta silmad sulges ja rahulikult hingas, kuulis ta mõttes uuesti T. J. ja Jedi vahelist vestlust. Ja oli endiselt vihane. Peamiselt iseenda peale. Et on sedasorti inimene, kes teeb, mida tal teha kästakse.

Kuna tema oli hea õde. See, kes elas reeglite järgi. Kes tegi seda, mida temalt oodati.

„Ma vihkan selliseid inimesi,” teatas ta valjult tühjale toale. Aga miks oli ta siis muutunud üheks niisuguseks?

Izzy ootas, kuni T. J. maja eesuksest katusealusesse väljus. Naine oli üles kasvanud mööda nurgataguseid hiilides, luurates oma vanemate õdede järel, kellel tundus kogu aeg lõbus olevat. Ta oli harjunud salapärane olema.

Kui Izzy oli kindel, et mees polnud teda märganud, hiilis ta tema selja taha ja ütles kõva häälega: „Tere!” Raske oli tõsiseks jääda, kui mees võpatas.

„Issand,” hüüatas too ümber pöördudes. „Sa ehmatasid mind.”

„Tore. Nagu ma aru saan, saavad meist peagi õde ja vend. See on väga lahe. Ma olen alati endale vanemat venda igatsenud. Sa saad mulle igasuguseid asju õpetada.”

T. J. oli temast oma paarkümmend sentimeetrit pikem, aga see ei heidutanud Izzyt sugugi. Ta polnud siin selleks, et ausat mängu mängida, ja kavatses kasutada kõiki oma eeliseid, et seda idikat põlvili suruda. Tema hirmutamine oli lihtsalt lisaboonus.

„Vend ja õde?”

„Sa abiellud Skyega, kas pole? Vähemalt nii ta ütles.”

T. J. vandus, seekord vängemalt. „Ta siis kuulis. See polnud nii mõeldud.”

Mees seisis trepi ülemisel astmel. Izzy mõtles teda kõigest jõust tõugata, lihtsalt põnevuse pärast, et näha, kuidas mees alla veereb. „Sa kõhklesid, kui Jed sulle Skyed pakkus. Ma ei suuda uskuda, et sul oli närvi üldse mõelda. Ta on väärt kümnet sind.”

„Oota nüüd üks hetk. Ma ei kõhelnud Skye pärast. Ta on ilus naine.”

„Kas sa muretsesid siis oma varustuse suuruse pärast?” katkestas Izzy teda irvitades.

„Ma püüdsin su isale oma seisukohta selgitada.” Ta toetus trepi käepideme vastu. „Ja tulevikus teadmiseks: mulle pole varustuse suuruse pärast kunagi kaebusi esitatud.”

„Enamik naiti on liiga viisakad selleks, et isiklikult kaebust esitada. Me räägime üksteisele ainult siis, kui pettunud oleme.”

Mees kergitas kulmu. „On sinus alles ülbust.”

„Minus on palju asju, mida sa kunagi ei näe.”

„Tahad kihla vedada?”

Izzyle meeldis, et mees astus talle vastu, nii hästi, kui oskas, aga mitte see, et ta Jediga läbi käis, rääkis abiellumise Skyega ja ise siin temaga flirtis.

„Jed ei suhtu hästi sellesse, kui sa tema tütreid teineteise vastu üles ässitad. Usu mind, ta ei ole niisugune mees, keda sa tahaksid välja vihastada.”

„Vahest on tal ükskõik, kumma tütrema abiellun?”

„Sa ei suudaks mind kätte saada ja isegi kui suudaksid, ei saaks sa minuga hakkama.”

„See kõlab nagu väljakutse.”

Izzy ei teinud avaldusest väljagi. „Las ma väljendan seda selgemalt. Kui sa veel üks kord mu õele haiget teed, T. J., tundub sulle maoga silmast silma kohtumine nagu lapsemäng.”

Mees silmitses naise jalgu, siis suunas pilgu ülespoole.

„Kas sa arvad, et suudad minust jagu saada?”

„Isegi halval päeval. Ma võitlen ebaausalt.”

„Nagu minagi, väike tüdruk.”

Izzy pani selle informatsioonikillu tuleviku tarbeks kõrva taha. „Ma kannan meie väikesest jutuajamisest õele ette. Titani tüdrukud on üksteisele väga lojaalsed. Pea seda meeles.”

„Küll sul on mulle palju nõuandeid. Miks sa arvad, et ma neid vajan?”

„Sest sulle on suurte tähtedega selja peale kirjutatud, et sa oled amatöör.”